

Sim D'HERTEFELT

Architect van interactieve ICT-toepassingen

Elk jaar op Mediazondag, steevast op de laatste zondag van september, ziet het brede medialandschap er anders en nieuwer uit. Ook de Kerk blijft niet achter. Sim D'HERTEFELT werkt sinds 2011 mee aan projecten zoals *Hoe word je mens* en *Volgconcilie*. „Een website vervangt geen parochie, maar brengt misschien wel een aanvullende vorm van gemeenschap tot stand.”

‘Het internet is zeer geschikt om het geloofsverhaal te brengen’

Jozefien VAN HUFFEL

Sim D'HERTEFELT is socioloog, maar na zijn studententijd verdiepte hij zich onder meer in het creatieve schrijven en volgde hij vier jaar lang theologische academie. Sinds vijftien jaar is hij bezig met de praktische kant van communicatietechnologie. Hij stelt zich voor als informatie-architect, maar dat is absoluut bescheiden bedoeld. „Ik probeer gewoon mooie dingen te maken op het internet”, zegt hij. „Meer is het eigenlijk niet.”

–Hoe wordt een socioloog websitemaker?

Altijd al was ik gefascineerd door technologie, vooral door de menselijke kant ervan. Hoe verrijken mensen er hun leven mee? Ook als student sociologie was ik bezig met wetenschap en technologie. Ik maakte dus geen bocht, ik stapte gewoon over van de theorie naar de praktijk.

Ik ben echter geen ingenieur en kan niet programmeren of vormgeven. Zoals een architect een huis bedenkt, bedenk ik projecten in de nieuwe media. Ik teken de structuur van een nieuwe website uit en begeleid de uitvoering.

De wereld van de nieuwe media verandert zo snel, dat het tot nederigheid stemt. Je moet niet de goeroe gaan uithangen of voorspellen hoe alles er over een jaar zal uitzien, want dat weten we niet. Ik probeer vooral gewoon mooie dingen te maken.

–Moet de Kerk volgens u de nieuwe media verkennen?

De stuurgroep van CCV, partner in christelijk vormingswerk, IJD jongerenpastoraal in Vlaanderen en uitgeverij Halewijn die me aanstelde, vindt het alvast nodig en ze hebben gelijk.

Er zijn twee valkuilen die je moet vermijden. De eerste is de angst. Als mensen zeggen dat je op het internet niets kunt aanbrengen dat doet groeien in het geloof, dan spreekt die angst. Nieuwe media bieden een enorme kans om verhalen te vertellen, ook het geloofsverhaal, en om gemeenschap te vormen.

Een tweede val is denken dat de nieuwe media nu alles zijn. Je moet ze realistisch benaderen. Het internet vervangt geen parochie of geloofsgemeenschap. Het is geen bedreiging, maar een aanvulling die andere mensen bereikt en op een andere manier verbondenheid creëert. Ik verheug me alvast over de openheid in kerkelijke middelen om nieuwe dingen te proberen.

„Ik ben vooral geïnteresseerd in de menselijke kant van technologie. Hoe verrijken we ons ermee?” © Violet Corbett Brock

–Moet de Kerk online aanwezig zijn zoals ze dat in de wereld is?

Dat is één manier van denken, die in elk geval de werkelijkheid onderkent. Mensen besteden tijd met de nieuwe media, dus de Kerk moet daar ook zijn. Ooit verkondigden we op de markt, nu doen we dat op Facebook. Facebook is daarbij niet verheffender dan dat marktplein. We staan als gelovigen in de wereld. Creativiteit is echter

„Vaticaanum II is spannend. Wat daar gebeurde, oversteeg het individu”

even belangrijk. Het internet nodigt nu uit om een boodschap op een nieuwe manier te brengen. Uiteraard is dat moeilijk. Ook met onze projecten zijn we nog op zoek, maar we willen de uitdaging alvast aangaan.

–Vorig jaar in de advent lanceerde u met de Stuurgroep Nieuwe Media een eerste project, ‘Hoe word je mens’. Wat leerde u daaruit?

Uiteraard moeten we ons niet blindstaren op wat werkt en wat niet. Dan ga je mani-

pulatief communiceren. We weten nu echter wel dat we er, met de mensen en middelen die we hebben, in slagen om iets leuks te doen op het internet. Bovendien hadden we meer bezoekers dan bij projecten uit het verleden en bleven ze langer hangen. Het is niet gezegd dat wat vandaag werkt, morgen ook zal werken, maar we weten nu dat er iets mogelijk is.

–Momenteel loopt ‘Volgconcilie’, een project over Vaticanum II. Een dankbaar onderwerp?

Het internet blijkt intussen bijzonder geschikt om verhalen te vertellen. In Canada en Frankrijk bijvoorbeeld gebeuren schitterende dingen met webdocumentaires. Die trekken mensen binnen in rijkelijk gebrachte geschiedenis met teksten, beelden, multimedia en verscheidene invalshoeken. Het publiek volgt niet van a tot z, maar klikt er op eigen tempo door.

Het verhaal van het Tweede Vaticaans Concilie is bovendien erg boeiend. Het was en blijft ongemeen belangrijk en wij kunnen het laten brengen door alle mensen die het goed kennen. Op de website kun je het concilie werkelijk van dag tot dag herbeleven, vanuit meerdere invalshoeken en op verscheidene manieren. Wie even achteruit

wil leunen voor de computer kan de filmpjes bekijken, wie dieper wil graven, zoekt verder zijn weg door de website. Het is eigenlijk een heus voorrecht om over Vaticanum II te mogen vertellen.

–Wat ontdekte u zelf over het concilie?

Aan de theologische academie ervoer ik de theologie van het concilie als inspirerend, zowel op intellectueel als spiritueel vlak. Het project *Volgconcilie* toonde me het verhaal van de mensen erachter. Er gebeurde daar in Rome iets dat het individu oversteeg. We praten over mensen die teksten schreven, theologische teksten dan nog, en dat klinkt saai. Maar vele van die mensen legden vijftig jaar geleden hun hart en ziel in dat concilie.

Mediazondag verwijst trouwens naar Wereldcommunicatiedag, een rechtstreekse vrucht van de concilietekst *Inter mirifica*. De concilievaders zagen reeds het belang van goede communicatie in, ze wisten alleen niet hoe dat moest. We weten het nog steeds niet, maar we blijven zoeken.

Vanaf 11 oktober herbeleefd u Vaticanum II op www.volgconcilie.be. Op www.facebook.com/volgconcilie vindt u actuele informatie.